

Επει κέραν στο 'Ιπποδρόμου' η-
 χούν αι πλάγαι των διδων των
 κρηφόρων Βυζαντινών στρατιών του
 'Ιουστινιανού' και 'Ηρακλείου', και
 Νικηφόρου Φωκά και Τσιμισκή, Βα-
 σιλείου του Βουλγαροτόνου και Διο-
 γένους Ρωμανού. Είς τους φωτινούς
 θόλους της 'Αγίας Σοφίας' υπό τους
 οποίους προσηυχήθησαν τα χείλη α-
 βράς Αδυσσάτας και έκρουσε λάδη ο
 τελευταίος λυγμός του Μαυρορμίνου
 Βασιλέα και έπωχήθησαν οι Ιστορικώ
 θρόλλοι της εθνικής παραδόσεως εις
 τους θόλους του Βυζαντινού Παθε-
 νώνος ανελεθώθη ή αιωνία διαμαρ-
 τυρία της εθνικής του συνειδήσεως.
 'Ο αλλαξοπιστίας βωμός, βωβός επί
 τόσους αιώνας, αναμένει με λαχάρω
 το άρχαιον του κήρυγμα. Και το Βυ-
 ζάντιον, με την αδιάλλακτον 'Ελπι-
 κήν του συνείδησι και ψυχήν, ανεπί-
 ζει την μεγάλην ήτταν των Περω-
 μένων του.

'Ο επίμονος χρησμός, δει «Πάλι με
 χρόνια με καιρούς, πάλι δικά μας
 είνε» κυκλοφορεί σφοδρά μέσα στην
 Ελληνική ψυχή ως προσφιλέστατη
 παράδοσις με αιώνιον θέλητρον και
 ως μεγάλη της Ειμαρμένης ύπόσχεσις
 προσβάλλει άκτινοβόλος και τηλοπλής
 ως άκαταγώνιστος 'Εθνική Πεποι-
 θησις.

Ναι! Θα είνε ή 'Ελλάς της Αύριον!
 Ζήτω ή Μεγάλη 'Ελλάς!
 Ζήτω ο Βασιλεύς 'Αλέξανδρος!
 Ζήτω ο Βασιλέας!
 Ζήτω ο 'Ελληνας Στρατός!
 Ζήτω ή 'Ελευθερία Θράκη!
 'Εν Σουφλίω

Κ. ΚΟΥΡΤΙΑΝΗΣ
 'Ιατρός

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΑΘΗΝΩΝ